

munebidragene, men ogsaa yde selv et passende Bidrag til en saa vigtig Foranstaltning. I saafremseende staar dette Forslag affikurert i Højde med alle de andre Baner i Løven, saa det er mærkeligt, at det ærede Medlem vil komme med en saadan Bemærkning. — Jeg tror ogsaa det ærede Medlem vil tage Ribe Amtsråd i Forsvar. Dertil vil jeg sige, at det er jo meget smukt, men det ærede Medlem har ikke rigtig lagt Mærke til, hvad jeg sagde. Det var mig, der forsvarede mig, det var Amtmanden, der havde angrebet det Lovforslag, jeg i sin Tid havde været med at stille, og som blev vedtaget, saa det var ikke alene mig, men hele Rigsdagen, jeg forsvarede. Det var ogsaa Amtmanden, der havde udtalt de mærkelige Ord om min her foreslaede Bane, men som i øvrigt tyde paa, i hvor høj Grad den Egn, her er Tale om, trænger til en Jærnbane. Men det var mig, der forsvarede mig, saa det ærede Medlem behøvede ikke i den Anledning at tale om Angreb. Jeg forsvarede ogsaa det ærede Medlem; thi det var Rigsdagens Afgørelse, jeg forsvarede. Som sagt, det væsentligste, der i denne Sag er anført, har jo fra alle Sider været Spørgsmaalet om Byernes Opland, Spørgsmaalet om det gamle og det ny Opland. Jeg haaber, at Regering og Rigsdag ville dele Oplandet lige mellem alle Parter. Kun hævder jeg vedblivende, at det ny Opland, al den Udvidning, som følger af Jærnbannerne, have de gamle Byer ikke Patent paa. Det i det mindste maa kunne tilfalde andre, især dem, der arbejde bedst. Men at selve Egnen bør deles med retfærdig Hensyntagen til alle Sider, det haaber jeg vi ere enige om alle, og jeg haaber, at vi skulle kunne komme til et fornuftigt Resultat i saa Henseende. Selv om det ikke bliver i Aar, vil dog Forslagene om denne Bane og den, som repræsenteres af det ærede Medlem for Ribe Amts Afd. Valgtreds (L. Rasmussen) komme igen, om ikke just i den Stikfælde, de nu have, og saa saa vi nok et godt Resultat.

S. Sørensen: Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) var saa venlig at drage den By, som jeg repræsenterer, Varde, med ind i Debatten her. Det forekommer mig, at det var lidt umotiveret fra hans Side, saaløst det ikke er mig bekendt, at der fra Varde Købstads Side er lagt nogen som helst Hindring i Vejen for det Projekt, som det ærede Medlem er Medforslagsstiller af, skønt det kunde have været meget rimeligt, om saa var. Naar en By arbejder for at bevare sine Interesser, for at bevare sit Opland, kan det absolut ikke siges at være

noget spidsborgerligt, men saaledes vil det ærede Medlem helst have det fremstillet, saa snart der er Tale om andre Byer end netop den By, det ærede Medlem repræsenterer, nemlig Esbjerg. Nej, det er ingenlunde Tilfældet. Jeg vil tværtimod sige, at de Byer, hvis Interesser blive beskaarne ved ny Baneanlæg, og som sidde med Haanden i Stødet og slet ikke røre sig, handle lidet fortjenstfuldt og slet ikke ros-værdigt. Selvopholdelsesdriften er en af de største Drifter og Kræfter i Menneskelivet, og saaledes kan det ogsaa være i Kommunernes Liv. Men naar det ærede Medlem saa fortæller os om, at Varde har sluttet Kompromis med Rolding om at forhindre det ærede Medlems Projekts Gennemførelse osv., skal jeg tillade mig at anføre, at jeg haaber dog at staa i et saadant Forhold til den By, jeg repræsenterer, at man vilde have ladet mig noget saadant vide, for at jeg derefter kunde tage mine Forholdsregler. Jeg har talt privat med det ærede Medlem for Rolding, om han ved af saadanne Kompromisser at sige, og han siger ligeledes, at han ved ikke det mindste om en saadan Sag. Jeg tror derfor, det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, men saa er det ikke rigtig at falde over Varde By paa den Maade, som han gjorde; det er min Pligt at forsvare Byen i saa Henseende. Derjom det ærede Medlem nu ikke bagefter kan paavise, hvilke Kompromisser der er sluttet mellem Varde og Rolding, tillader jeg mig at sige, at det Udtryk, det ærede Medlem brugte om Varde, og som altsaa vil komme til at staa i Tidenden i Morgen, mildest talt er noget løs Tale; men kan det ærede Medlem paavise saadanne Kompromisser, saa er det ham, der har Ret, og ikke mig. Det ærede Medlem blandede Spørgsmaalet om Nymindegab ind med; det skal jeg fuldstændig lade ligge. Jeg skal kun sige dertil, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at man særlig skal tage Hensyn til Landboernes Interesser. Men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at den Gang den Sag var paa Dmtale, havde jeg Fler-tallet af Landboerne paa min Side; at man siden hen har faaet Sagen forplumret, saaledes at den desværre er skrinlagt paa en noget drassigt Maade, det kommer jo ikke det ved — den turde dog maaske igen opstaa. Nej, min Mening om Forholdet derude er den, at naar der er Tale om Esbjerg, saa skulle vi, saa skal Rigsdagen gøre alt, hvad der staar i dens Magt, for at den som Ud-førselshavn, som Mellemhandelsstad kan blive saa god som mulig, og for at Havneforholdene der kunne blive saa gode som muligt.